

Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

21 ianuarie 2014*

„Acțiune în anulare — Persoană juridică de drept privat — Lipsa unei dovezi privind existența juridică — Articolul 44 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului — Inadmisibilitate vădită”

În cauza T-168/13,

European Platform Against Windfarms (EPAW), reprezentată de C. Kiss, avocat,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată inițial de K. Herrmann și de P. Oliver, ulterior de L. Pignataro Nolin, de K. Herrmann și de J. Tomkin, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de anulare a Comunicării Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor, intitulată „Energia din surse regenerabile: o prezență majoră pe piața energetică europeană”, din 6 iunie 2012, precum și a deciziei Comisiei din 21 ianuarie 2013 de respingere ca inadmisibilă a cererii reclamantei având ca obiect reexaminarea comunicării menționate,

TRIBUNALUL (Camera a doua),

compus din doamna M. E. Martins Ribeiro, președinte, și domnii S. Gervasoni (raportor) și L. Madise, judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

dă prezenta

Ordonanță

Procedura și concluziile părților

- 1 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 18 martie 2013, reclamanta, European Platform Against Windfarms (EPAW), a introdus prezenta acțiune.

* Limba de procedură: engleza.

- 2 Prin scrisorile din 4 și din 25 aprilie, precum și din 14 mai 2013, Tribunalul a solicitat reclamantei, în temeiul articolului 44 alineatul (6) din Regulamentul de procedură al acestuia, pentru îndreptarea neregularității cererii introductive, pe de o parte, documente care să permită verificarea, conform articolului 44 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul de procedură, a existenței juridice a reclamantei ca persoană juridică cu sediul la adresa menționată în cererea introductivă și, pe de altă parte, dovada că mandatul încredințat avocatului a fost acordat în mod legal de către un reprezentant autorizat în acest scop, conform articolului 44 alineatul (5) litera (b) din Regulamentul de procedură.
- 3 Reclamanta a răspuns la scrisorile din 4 aprilie și din 14 mai 2013 în termenele stabilite, prin scrisorile depuse la grefa Tribunalului la 19 aprilie și, respectiv, la 30 mai 2013.
- 4 La 26 iunie 2013, Comisia Europeană a solicitat Tribunalului să suspende prezenta procedură, în temeiul articolului 77 litera (d) din Regulamentul de procedură, până când Curtea se va pronunța în cauzele C-401/12 P, Consiliul/Vereniging Milieudefensie și Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-402/12 P, Parlamentul European/Vereniging Milieudefensie și Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-403/12 P, Comisia/Vereniging Milieudefensie și Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-404/12 P, Consiliul/Stichting Natuur en Milieu și Pesticide Action Network Europe, și C-405/12 P, Comisia/Stichting Natuur en Milieu și Pesticide Action Network Europe. Reclamanta nu a formulat în termenul acordat observații privind această cerere. Prin decizia președintelui Camerei a doua a Tribunalului din 30 septembrie 2013, cererea menționată a fost respinsă.
- 5 Reclamanta solicită Tribunalului:
 - anularea Comunicării Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor, intitulată „Energia din surse regenerabile: o prezență majoră pe piața energetică europeană”, din 6 iunie 2012;
 - anularea deciziei Comisiei din 21 ianuarie 2013 de respingere ca inadmisibilă a cererii sale având ca obiect reexaminarea comunicării menționate.
- 6 Comisia solicită Tribunalului:
 - respingerea acțiunii;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

- 7 În temeiul articolului 111 din Regulamentul de procedură, atunci când o acțiune este în mod vădit inadmisibilă sau în mod vădit nefondată, Tribunalul poate, fără continuarea procedurii, să se pronunțe prin ordonanță motivată.
- 8 Tribunalul consideră că, în speță, înscrisurile de la dosar sunt suficient de lămuritoare și că nu este necesară continuarea procedurii.
- 9 Admisibilitatea unei acțiuni în anulare formulate de o entitate în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE depinde în primul rând de calitatea de persoană juridică a acesteia din urmă.

- 10 În temeiul articolului 44 alineatul (5) din Regulamentul de procedură, în cazul în care reclamantul este o persoană juridică de drept privat, acesta atașează la cererea sa actul constitutiv sau un extras recent din registrul comerțului ori din registrul persoanelor juridice sau orice altă dovadă a existenței sale juridice, precum și dovada că mandatul încredințat avocatului a fost acordat în mod legal de către un reprezentant autorizat în acest scop.
- 11 În speță, fără a fi necesar să se stabilească dacă mandatul încredințat avocatului reclamantei a fost acordat în mod legal, trebuie să se constate că cererea introductivă, astfel cum a fost depusă la grefa Tribunalului la 18 martie 2013, nu este conformă cu articolul 44 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul de procedură, întrucât reclamanta nu a atașat la cererea sa introductivă nici actul constitutiv, nici un extras recent din registrul comerțului ori din registrul persoanelor juridice și nici o altă dovadă a existenței sale juridice.
- 12 În plus, în pofida cererilor de regularizare pe care i le-a adresat Tribunalul (a se vedea punctul 2 de mai sus), reclamanta nu a depus niciun înscris de natură să dovedească existența sa juridică. Aceasta a formulat numai două serii de argumente care, în opinia sa, pot dovedi că avea personalitate juridică. Or, aceste argumente nu pot fi admise.
- 13 În primul rând, deși admite că nu era înregistrată în niciun stat membru al Uniunii Europene, reclamanta consideră că, întrucât sediul său principal este în Irlanda, ar trebui să se considere, în temeiul dreptului irlandez, că are personalitate juridică, întrucât acesta nu prevede obligația de a fi înregistrată la autoritățile naționale. În această privință, reclamanta se referă la dispozițiile articolului 37 alineatul 4 literele (c) și (e) din Legea privind amenajarea teritoriului și dezvoltarea din 2000 (Planning and Development Act 2000), astfel cum a fost modificată prin Legea privind amenajarea teritoriului și dezvoltarea (infrastructura strategică) din 2006 [Planning and Development (Strategic Infrastructure) Act 2006] (denumită în continuare „Legea privind amenajarea teritoriului și dezvoltarea din 2000, cu modificările ulterioare”). În plus, reclamanta precizează că, în pofida adresei menționate pe cererea introductivă, sediul său se află în fapt în Irlanda. Menționarea în cererea introductivă a unei adrese din Franța ar fi greșită, această adresă corespunzând celei a președintelui său și sediului unei organizații nonguvernamentale, înregistrată în Franța, care se numără printre membrii săi.
- 14 În această privință, trebuie precizat că, potrivit articolului 37 alineatul (4) litera (c) din Legea privind amenajarea teritoriului și dezvoltarea din 2000, cu modificările ulterioare, o entitate sau o organizație privată care îndeplinește condițiile prevăzute de această dispoziție la litera (d) poate sesiza Bord Pleanála, o autoritate cvasijurisdicțională, cu o contestație a deciziilor adoptate în urma depunerii unei cereri de dezvoltare (application for development). În această privință, rezultă din articolul 37 alineatul 4 litera (d) din legea menționată că entitatea sau organizația în cauză trebuie să îndeplinească condiții legate în special de atingerea obiectivelor privind protecția mediului pe o perioadă de douăsprezece luni prealabilă sesizării Bord Pleanála, precum și, dacă este cazul, condițiile suplimentare care vizează printre altele faptul de a avea personalitate juridică specială și obligația de a respecta un statut sau alte norme, stabilite de ministrul mediului, patrimoniului și administrațiilor locale irlandeze, potrivit articolului 37 alineatul (4) litera (e) din Legea privind amenajarea teritoriului și dezvoltarea din 2000, cu modificările ulterioare.
- 15 În plus, se impune precizarea că, astfel cum reiese din dosar, la data de 26 octombrie 2010, ministrul mediului, patrimoniului și administrațiilor locale irlandeze nu stabilise nicio condiție specială în temeiul articolului 37 alineatul (4) litera (e) din Legea privind amenajarea teritoriului și dezvoltarea din 2000, cu modificările ulterioare. La această dată nu exista de altfel niciun proiect prin care să se stabilească astfel de condiții suplimentare.

- 16 Astfel, aceste dispoziții, prin faptul că fac parte dintr-o legislație sectorială privind amenajarea teritoriului și dezvoltarea, se limitează, în domeniul acoperit de ele, să confere entităților în cauză dreptul limitat și specific de a exercita o cale de atac în fața unei instanțe unice, în speță Bord Pleanála.
- 17 Or, un drept limitat de a exercita o cale de atac precum cel de care se prevalează reclamanta, care, în plus, se referă la o entitate al cărei caracter jurisdicțional nu este pe deplin stabilit, este insuficient pentru a stabili că reclamanta are, în temeiul dreptului irlandez, personalitate juridică de drept comun, care îi conferă, în lipsa oricărei dovezi prin înscrisuri a existenței sale juridice, dreptul de a sesiza instanțele Uniunii cu o acțiune întemeiată pe articolul 263 al patrulea paragraf TFUE.
- 18 În aceste condiții, este necesar să se considere că, presupunând chiar că sediul reclamantei este în Irlanda și că indicarea adresei din Franța în cererea introductivă este o simplă eroare, trimiterea numai la dispozițiile legii irlandeze la care se face referire la punctele 13-15 de mai sus, în lipsa oricărui alt element care ar putea atesta personalitatea juridică a reclamantei, este insuficientă pentru a dovedi, conform articolului 44 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul de procedură, existența sa juridică.
- 19 Această dovadă nu rezultă nici din înregistrarea reclamantei în Registrul de transparență al Uniunii. Chiar presupunând că această înregistrare dovedește că reclamanta este, după cum pretinde, o organizație existentă, cu sediul în Irlanda, o înscriere în registrul menționat nu este totuși condiționată de existența personalității juridice a entității în cauză, astfel cum rezultă în special din cuprinsul alineatului (14) din Acordul dintre Parlamentul European și Comisia Europeană privind înființarea unui registru de transparență pentru organizații și persoane care desfășoară activități independente, implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor Uniunii Europene (JO L 191, p. 29) din 23 iunie 2011. Potrivit alineatului (14), în fapt, „[s]e urmărește înscrierea rețelelor, a platformelor și a altor forme similare de activitate colectivă fără statut legal sau personalitate juridică, dar care, în realitate, constituie o sursă de influență organizată și care sunt implicate în activități care se înscriu în domeniul de aplicare al registrului”.
- 20 În al doilea rând, reclamanta susține că, astfel cum ar fi recunoscut Comisia în scrisoarea sa din 21 ianuarie 2013, la care se face referire la punctul 5 de mai sus, îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126). Din aceasta, reclamanta deduce că are dreptul să formuleze o cerere de reexaminare internă, conform articolului 10 din regulamentul menționat, și, prin urmare, să sesizeze Tribunalul cu o acțiune în anulare a deciziei adoptate în consecință de Comisie.
- 21 Această argumentare nu poate fi acceptată.
- 22 Astfel, pe de o parte, în temeiul articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1367/2006, orice organizație nonguvernamentală care îndeplinește criteriile stabilite la articolul 11 din acest regulament este îndreptățită să introducă o cerere de reexaminare internă la instituția sau la organismul Uniunii care adoptă un act administrativ în temeiul dreptului mediului. Articolul 11 alineatul (1) din același regulament stabilește patru condiții în această privință. Potrivit primei condiții, enunțată la articolul 11 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1367/2006, organizația în cauză trebuie să fie o persoană juridică independentă și fără scop lucrativ în temeiul legislației sau al practicii interne a unui stat membru. Or, după cum s-a menționat, reclamanta nu a dovedit că personalitatea sa juridică este recunoscută în temeiul legislației sau al practicii interne a unui stat membru.

- 23 Pe de altă parte, din jurisprudență rezultă clar că, în sistemul jurisdicțional al Uniunii, o reclamantă are calitatea de persoană juridică dacă a dobândit, cel mai târziu la data expirării termenului de introducere a acțiunii, personalitate juridică în temeiul dreptului care reglementează înființarea sa (a se vedea prin analogie Hotărârea Curții din 27 noiembrie 1984, *Bensider și alții/Comisia*, 50/84, Rec., p. 3991, punctele 7 și 8) sau dacă a fost tratată de instituțiile Uniunii ca o entitate juridică independentă (Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 1996, *Sinochem Heilongjiang/Consiliul*, T-161/94, Rec., p. II-695, punctul 31, și Hotărârea Tribunalului din 25 septembrie 1997, *Shanghai Bicycle/Consiliul*, T-170/94, Rec., p. II-1383, punctul 26; a se vedea, în ceea ce privește asociațiile profesionale de funcționari, Hotărârea Curții din 8 octombrie 1974, *Union syndicale – Service public européen și alții/Consiliul*, 175/73, Rec., p. 917, punctele 11-13, și Hotărârea *Syndicat général du personnel des organismes européens/Comisia*, 18/74, Rec., p. 933, punctele 7-9).
- 24 Totuși, în măsura în care, prin argumentarea expusă la punctul 20 de mai sus, reclamanta se prevalează de jurisprudența citată la punctul 23 de mai sus, trebuie precizat că, pentru a aprecia dacă un reclamant a fost tratat de o instituție ca o entitate juridică independentă, Curtea a luat în considerare, în Hotărârile *Union syndicale – Service public européen și alții/Consiliul* și *Syndicat général du personnel des organismes européens/Comisia*, punctul 23 de mai sus, trei elemente, și anume, în primul rând, reprezentativitatea entității în cauză, în al doilea rând, autonomia sa, necesară pentru a acționa ca o entitate responsabilă în raporturile juridice, astfel cum este garantată de structura sa internă conform actului său constitutiv, și, în al treilea rând, faptul că o instituție a Uniunii a recunoscut entitatea în cauză drept interlocutor (*Hotărârea Union syndicale – Service public européen și alții/Consiliul*, punctul 23 de mai sus, punctele 10-13, și *Hotărârea Syndicat général du personnel des organismes européens/Comisia*, punctul 23 de mai sus, punctele 6-9).
- 25 Or, în speță, fără a fi necesar să statueze asupra reprezentativității reclamantei, trebuie arătat că, în condițiile în care aceasta nu a comunicat actul său constitutiv sau orice alt document privind înființarea sa și mecanismele sale interne, în pofida a trei cereri de regularizare a cererii introductive, formulate de Tribunal, dosarul nu conține niciun document care să ateste că reclamanta se bucură de autonomia necesară pentru a acționa ca o entitate responsabilă în raporturile juridice.
- 26 Desigur, în decizia atacată, Comisia a considerat că reclamanta îndeplinea condițiile prevăzute la articolul 11 din Regulamentul 1367/2006. În special, în ceea ce privește prima condiție, amintită la punctul 22 de mai sus, Comisia a estimat, pe baza informațiilor furnizate de reclamantă în cererea sa de reexaminare internă formulată în temeiul articolului 10 din regulamentul menționat, precum și a unei scrisori pe care reclamanta i-a adresat-o ulterior, că aceasta din urmă era o persoană juridică fără scop lucrativ înregistrată în Franța. Totuși, acest tratament a fost determinat de comunicarea de către însăși reclamanta a unor informații eronate în privința adresei sale (a se vedea punctul 13 de mai sus). Prin urmare, faptul că Comisia, pe baza informațiilor menționate, a considerat reclamanta, în decizia atacată, o entitate juridică independentă nu poate fi de natură să demonstreze calitatea sa de persoană juridică.
- 27 Din ansamblul considerațiilor care precedă rezultă că acțiunea trebuie respinsă ca vădit inadmisibilă în temeiul articolului 44 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul de procedură.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 28 În temeiul articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Comisiei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

dispune:

- 1) **Respinge acțiunea.**
- 2) **European Platform Against Windfarms (EPAW) suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.**

Luxemburg, 21 ianuarie 2014.

Grefier
E. Coulon

Președinte
M. E. Martins Ribeiro